

Martxoaren 14an
GARIZUMAKO 4. IGANDEA

Agurra

Bihotz-berritzera dei egiten digun Jesu Kristoren grazia eta maitasuna zuekin.

Sarrerako oharpena

Garizuman ari dugun bidean Kristo gurutzean apaldua, baina mundu osoaren aurrean jaso, aintzatua, agertzen zaigu. Gurutzean aurkitzen baitugu Jainkoaren ontasuna eta egiazkotasuna, baina baita Jainkoaren aurpegi ederrena ere: zatitzen eta ematen den Jainkoaren aurpegia, alegia.

Amaigabeko iturri honetatik janaritzen dugu gure fedea: grazia osoz... debalde... salbatuak izan gara. Gurutzearen salbamen-iturritik datorkigu gure bihotz-berritzea, eta gure elkartearen eraberritzea ere bai.

Damu-otoitza

Jesu Kristo, zuzena denak, Aitarekin adiskidetzen gaitu. Ager dezagun gure bekatua eta damu-jarrera Jaunaren mahaira gerturatzeko.

- Jesus Jauna, onginahi hutsez sal**bat**zen gaituzuna: erruki, Jauna.
- Jesus Jauna, zure graziaz aber**rast**en gaituzuna: Kristo, erruki.
- Jesus Jauna, gurutzean Jainkoaren maitasun neurrigabea era**kutsi** diguzuna: Erruki, Jauna.

Erruki dakigula Jainko guztiz ahaltsua, eta, gure bekatuak barkaturik, eraman gaitzala betiko bizira.

Otoitza

**Oi Jainko, zure Hitzaren bidez
miragarriri adiskidetu zenituen gizon-emakumeak Zeurekin;
egizu, kristau-herria, maitasunean bero eta sinesmenean alai,
presta dadila hurbiltzen ari diren pazko-jaietarako.
Zure Seme Jesu Kristo gure Jaunaren bitartez,
Zurekin eta Espiritu Santuarekin batean
Jainko eta errege bizi baita gizaldi eta gizaldietan.**

Hitzaren liturgiari oharpena

Begirada batek, hitz askok baino gehiago balio duela esan ohi dugu. Fede hitz asko esatea baino zailagoa egiten zaigu elkarri begietara begiratzea, Kristori begiratzen ikastea. Munduari begi berriekin begiratzea, Pazkoa itxaroteko era bikaina dugu.

Lehenengo irakurra (2 Kro 36, 14-16. 19-23)

Kronikak bigarren liburutik

Egun haietan, apaizburu guztiek eta herriak gaiztakeria gaiztakeriaren gain egiten zuten, atzerritarren ohitura higuigarriari jarraituz, eta kutsatu egin zuten Jaunak Jerusalem beretzat sagaratu zuen tenplua. Jaunak, haien arbasoen Jainkoak, oharpenak bidali zizkien etengabe bere mezularien bidez, erruki baitzituen bere herria eta bere egoitza. Baina haiek Jainkoaren mezulariei iseka egin, Jainkoaren hitzak gutxietsi eta haren profetak irriz hartu zituzten. Azkenik, Jaunak bere herriaren aurkako haserreak gainezka egin zuen eta ez zen salbabiderik izan.

Orduan, babiloniarrek Jainkoaren etxea erre, Jerusalemgo harresiak bota eta jauregiei su eman zieten, eta hiriko gauza eder guztiak erabat hondatu zituzten. Ezpatari ihes egin zioten guztiak

Babiloniara eramán zituzten gatibu, eta han erregearen eta haren ondorengoen esklabo izan ziren, harik eta pertsiarren erregealdia iritsi zen arte. Horrela bete zuen Jaunak Jeremias profetaren ahoz esandakoa: «Hirurogeita hamar urtez atsedén hartuko du lurralde honek, hondamenaldiko egun guztietan, Jaunari ukatu zizkioten atsedén-urteak bete arte».

Pertsiako errege Zioren lehen-urtean, Jaunak Jeremiasen ahoz esana bete zen. Jaunak Pertsiako errege Zioren espiritua piztu eta Ziok agindu hau zabaldu zuen, hitzez eta idatziz, erreinu osoan: «Honela dio Pertsiako errege Ziok: “Lurreko erreinu guztiak eman dizkit Jaunak, zeruetako Jainkoak, eta Judako Jerusalemén berari tenplua eraikitzeko agindu dit. Beraz, zuen artean haren herriko diren guztiak izan bezate beren Jainkoa lagun eta igo bitez hara”».

Erantzun-salmoa (Sal 137 [136] 1-2. 3. 4-5. 6)

Je - ru - sa - len, zu ez bes - te - rik, e - zin i - zan
 nik poz - bi - de - rik.

Babiloniako ibaiertzean eseriak geunden **ne**garrez,
 Sionen **oro**ipenez.
 Ur ondoko sa**ha**tsetan
 utziak genituen zitarak **zint**zilik. R/.

Han, erbesteratu gintuztenak kantu eske **genituen**,
gure zapaltzaileak kanta alai**en** eske:
«Kanta guretzat Sion**go** kantak». R/.

Nola kantatu Jaunaren **kantarik**
atzerriko lurr**al**dean?
Jerusalem, zutaz ahaztu **banendi**,
geldi bekit eskua **elbarri**. R/.

Itsatsi bekit mingaina ahos**abaian**,
zutaz oroitzen **ez** banaiz,
niretzat pozbiderik bi**kai**nena
Jerusalem **ez** bada. R/.

Bigarren irakurgaia (Ef 2, 4-10)

San Paulo Apostoluak Efesoarrei egindako gutunetik

Senideok: Errukian aberatsa den Jainkoak halako maitasun neurrigabeaz maita izan baikaitu, geure bekatuengatik hilda geundelarik, bizia eman zigun Kristorekin batean –onginahi hutsez zaudete salbatuak–, eta Kristo Jesusekin batean berpiztu gintuen eta zeruetan eserarazi. Honela, Jesu Kristogan guretzat hain ona izanez agertu nahi izan die datozen gizaldiei, zein ugaria eta eskuzabala den bere onginahia.

Onginahi hutsez salbatuak zaudete fedearen bidez; eta hori ez dator zuengandik, baizik eta Jainkoaren dohaina da; ez dator egiteetatik, inor harro ez dadin.

Izan ere, Jainkoak eginak gara; hark sortu gaitu Kristo Jesusengan, on egiten saia gaitezen, Jainkoak guretzat alde zuretik erabakia zuen bezala.

Ebanjelio-aurreko gorapena (Jn 3, 16)

Ain-tza Je- sus, Zu - ri be - ti. Zu za-ra gu - re ar - gi.

Hain maite izan zuen Jainkoak **mundua**,
bere Seme bakarra **eman** baitzion;
harengan sinesten duenak betiko **bizia** du. R/.

Ebanjelioa (Jn 3, 14-21)

Homiliarako argibideak

Hainbeste maite izan zuen Jainkoak mundua...

Igande honetako Ebanjelioan Bibliako esaldi eder eta kontsolagarrietako bat aurkituko dugu: «Hainbeste maitatu zuen Jainkoak mundua, Seme bakarra eman baitzion, Harengan sinesten duena hil ez dadin baizik eta betiko bizia izan dezan».

Bere maitasunaz hitz egiteko, gizakiak eremu naturalean dituen maitasun-esperientziez baliatu da Jainkoa. Giza maitasun guztiak —ezkontzakoa, aitarena, amarena, lagunarena— liburu baten orriak dira, edo sute baten txinpartak: Jainkoa da liburu osoa, Jainkoa da maitasunaren su egiazkoa.

Batez ere Jainkoak, Biblian, bere maitasunaz hitz egiten digu aitaren maitasunaren irudiaren bidez. Aitaren maitasuna estimuluz, bulkadaz eginda dago. Aitak haurra hazi nahi du, bere onena eman

dezan bultzatuz. Horregatik, aita batek nekez goretsiko du semea, inolako baldintzarik gabe. Denean ondo ari dela usteko du eta ez da gehiago ahaleginduko. Aitaren maitasunaren ezaugarri bat zuzentzea ere bada. Baina benetako aita da, halaber, semeari askatasuna eta segurtasuna ematen diona, bizitzan babestua sentiarazten diona. Horregatik aurkezten zaio Jainkoa gizakiari, errebelazio osoan zehar, «harkaitz, babes eta ihesleku» bezala.

Beste batzuetan, Jainkoak amarekiko maitasunaren irudiarekin hitz egiten digu. Honela dio: «Emakume batek bere umea ahazten ote du, uzte ote dio erraietako umearekin errukitsu izateari» (*Is* 49, 15). Amaren maitasuna harreran, errukian eta samurtasunean oinarrituta dago; maitasun «maitagarria» da. Amak seme-alaben konplize xamarrak dira beti, eta sarritan haien alde egin behar izaten dute haien babes gertatuz, gogobertuz. Jainkoaren botereaz eta haren indarrak hitz egiten da beti; baina Bibliak Jainkoaren ahultasunaz ere hitz egiten digu, haren ezintasunaz, gurekiko duen maitasun «itsuaz».

Gizakiak beste maitasun-mota bat ezagutzen du esperientziaz, ezkon-maitasuna, «heriotza bezain indartsua» dela, eta haren garrak «suzko geziak» direla dio Liburu santuak (*Kt* 8, 6). Eta maitasun-mota horretara ere jo du Jainkoak, gugan duen maitasun sutsuaz konbentzitzeko. Gizon eta emakumearen arteko maitasunaren ohiko termino guztiak, «sedukzio» terminoa barne, Biblian erabiltzen dira Jainkoak gizakiarenganako duen maitasuna deskribatzeko.

Jesusek maitasun mota horiek guztiak bete zituen, baina beste bat erantsi zien: adiskidetasunezko maitasuna. Bere jarraitzaileei esaten zien: «Ez dizuet morroi deitzen... adiskide baizik, aitagandik jaso dudan guztia irakatsi baitizuet» (*Ik. Jn* 15, 15).

Zer da adiskidetasuna? Adiskidetasuna senidetasuna bera baino lotura sendoagoa izan daiteke. Senide izatea odol bera izatea da; adiskidetasuna, berriz, gustu, ideal eta interes berberak izatea da. Maitasun sakonetik sortzen da, hau da, beste bati nire pentsamendu eta esperientziarik intimoena eta pertsonalena kontatzetik, bihotza zabaltzetik.

Baina, Jesusek dio lagun deitzen diela, Aitari buruz zekiena kontatu dielako. Hirutasunaren familiako sekretuen berri eman digu! Jainkoak haurrak eta pobreak nahiago dituela, aita gisa maite gaituela, leku bat prestatuta duela guretzat... hori dena kontatu digu. Jesusek «lagun» hitzari bere zentzurik osatuena ematen dio.

Zer egin behar dugu maitasun hori gogoratu ondoren? Gauza simple bat: Jainkoaren maitasunean sinestea; maitasun hori onartzea; Joan ebanjelariarekin batera hauxe aitortzea: «Guk Jainkoak digun maitasuna sinetsi dugu!» (1 Jn 4, 16).

Jainkoaren herriaren otoitza

Senideok, egin diezaiogun otoitz Jaunari, ez baitu nahi bekatariaren heriotza, bihotz-berritu eta bizi dadila baizik, eta eska diezaiogun izan dezala errukia bere herri damutuarekin:

Erantzuna: Kyrie, eleison!

Ky-ri-e, Ky-ri-e, e-lei-son! Ky-ri-e, Ky-ri-e, e-lei-son!

—Garizumaldi honetan adiskidetzearen sakramentua hartzeko prestatzen direnak Jaunak sendo ditzan eta euren erruen egiazko damua iristen lagun diezaien. Egigun otoitz. R/.

- Jaunak fedegabeen adimena eta bihotza zabal ditzan egia ezagutzera iritsi daitezen, euren bihotzak amesten duen egiazko atsedena iritsi dezaten. Egigun otoitz. R/.
- Gaixoiei, behartsuei, tentaldian bizi direnei eta sufrimenduarekin Kristoren Gurutzearekin bat egiten duten guztiei Jainkoak bere laguntza eman diezaien. Egigun otoitz. R/.
- Garizumako bidean aurrera eginez bihotz-berrituak eta argituak iris gaitezen gertu ditugun Pazko jaietara. Egigun otoitz. R/.

Jainko on eta leiala ez diozu inoiz uzten zugandik aldentzen direnei deitzeari zugana bihotz berriz itzul daitezen, eta gurutzean jaso izan den Zure Semearen bidez gaitz guztien zaurietatik sendatzen gaituzu; entzun gure otoitzak eta emaguzu Zure grazia, espirituz eraberriturik Zure maitasunaren dohainei erantzun diezaiegun. Jesu Kristo gure Jaunaren bitartez.

Prefazioa

Garizumako I. edota II. prefazioak erabil daitezke (Meza liburua 478-480 orr.).

Egokia da, gaur, 4. Eukaristi Otoitza erabiltzea ere, bere prefazioarekin, B urteko igandeetako irakurgaietan azaltzen diren Jainkoaren itun ezberdinak Kristorengan betetzen direla adieraziz.

Jaunartze-ondorengo otoitza

**Oi Jainko, Zuk argitzen dituzu
 mundu honetara etorri diren gizon-emakume guztiak;
 argitu gure bihotza zeure graziaren distiraz,
 Zuri atsegin zaizuna erabil dezagun beti gogoan
 eta Zu benetan maita zaitzagun.
 Jesu Kristo gure Jaunaren bitartez.**

Herriaren gaineko otoitza eta bedeinkapena

Jauna zuekin. R/. Eta zure espirituarekin.

Makur zaitetze, Jaunaren bedeinkapena hartzeko.

(Eskuak herriaren gain zabalik bedeinkapena esango du:)

**Zaindu itzazu, Jauna, zure laguntza eske dituzunok,
indartu ahulak eta argitu beti zeure argiaz
herio-ilunpean dabiltzanak,
gaitz guztietatik bihotz onez aterata,
ondasun gorenak eskura ditzaten.**

Jesu Kristo gure Jaunaren bitartez. R/. Amen.

Bedeinka zaitzatela Jainko ahalguztidunak:

Aitak, eta Semeak, + eta Espiritu Santuak. R/. Amen.

Zoazte Jaunaren bakean. R/. Eskerrak Jainkoari.

Herriaren gaineko otoitzaren ordezt, erabil daiteke Bedeinkapen Nagusia (Ikus Liburuxka honetan 4. or.).